

Motion till riksdagen

1989/90:Sk390

av förste vice talman Ingegerd Troedsson

och Lars Ahlmark (båda m)

Realisationsvinstbeskattningen av konst och antikviteter

Konsten ger skönhetsupplevelser, kraft och glädje. Gamla saker stimulerar också vår inlevelseförmåga och vår förståelse för gångna tiders liv och för gångna tiders människor.

För ett levande konstliv krävs också en väl fungerande öppen konstmarknad. Den konstintresserade måste kunna välja mellan många olika konstföremål i många olika seriösa butiker och vid sådana auktioner och mässor där vi inte bara får sakkunnig ledning utan också, om vi köper, garantier för äktheten.

Det har därför varit glädjande att se hur den öppna konst- och antikhandeln har kunnat leva upp under senare år, inte minst sedan reglerna om avdrag för s.k. fiktiv moms införts.

Det är därför, enligt vår mening, en bjudande politik för riksdag och regering att garantera denna öppenhet och mångfald inom konst- och antikhandeln.

Det är däremot betydande risk för att utvecklingen går i rakt motsatt riktning om inkomstskatteutredningens (RINK:s) förslag om en evig realisationsvinstbeskattning på konst och antikviteter genomförs.

Förslaget innebär att en evig realisationsvinstskatt på 30 procent tas ut vid försäljning av konst och antikviteter. Innan skatt betalas skall ett fribelopp på 20 000 kr. per år få avräknas. I alla de fall då man inte kan visa inköpspriset, t.ex. därför att föremålet i fråga gått i arv, skulle inköpspriset antas uppgå till 25 procent av försäljningspriset. Detta betyder att 75 procent av försäljningspriset skall beskattas.

Är det fråga om försäljning från ett dödsbo skall alltså dödsbodelägaren, utöver arvsskatten, betala 30 procent x 75 procent, dvs. 22,5 procent i skatt när "karensbeloppet" är förbrukat.

Eftersom den föreslagna skatten inte tar någon som helst hänsyn till penningvärdeförsämringen skulle den medföra att uppemot 20 procent av landets enskilt ägda tillgångar i konst och antikviteter över en natt fördes över till staten, vid försäljning eller som latent skatteskuld.

Det är bara alltför lätt att räkna ut att en sådan konstskatt skulle bereda marken för en betydande grå eller svart marknad, där källarförsäljning eller försäljning via radannons tar över och där allt vad valmöjligheter och äkthetsgarantier heter får stryka på foten. Stölder och förfalskningar skulle un-

derlättas. Risken är också stor för att särskilt värdefull konst legalt eller illegalt förs ut ur Sverige för försäljning i London eller annan plats i utlandet.

Mot. 1989/90
Sk390

De stora lyskraftiga numren som auktioneras bort till miljonbelopp och får stora rubriker har sällan en enskild person som säljare eller köpare. De affärerna sköts i bolagsform, där beskattningen för övrigt avses sänkas.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att realisationsvinstbeskattningen vid enskild försäljning av konst och antikviter bör begränsas till nuvarande fem år.

Stockholm den 25 januari 1990

Ingegerd Troedsson (m)

Lars Ahlmark (m)